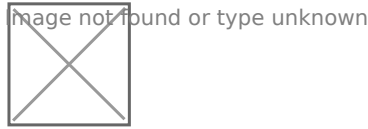
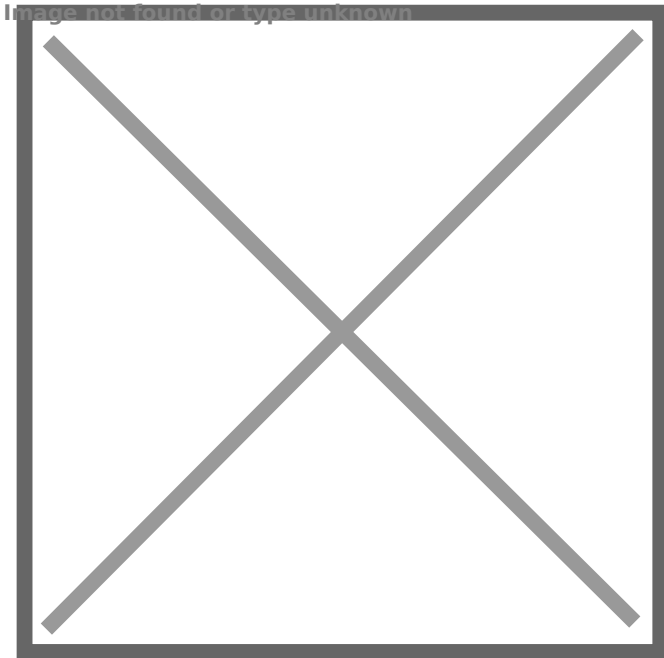

Η δεύτερη ημέρα της επίσκεψης του Αρχιεπισκόπου Κύπρου στην Ξάνθη - Τι ανέφερε για το Κυπριακό και τη στάση των Ελληνικών κυβερνήσεων

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου](#)

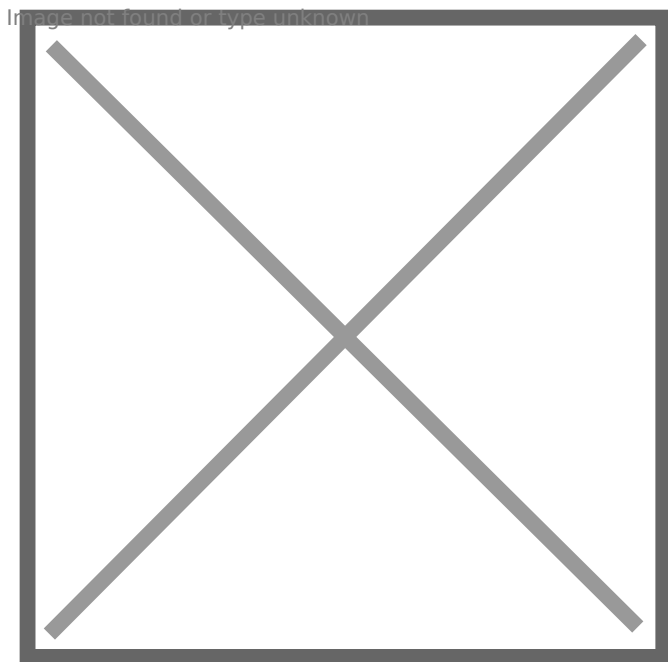

Στο πλαίσιο της δεύτερης ημέρας της επίσκεψης του [Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου](#) στην [Ξάνθη](#), το πρωί της Κυριακής, 29 Σεπτεμβρίου 2024 τελέστηκε Αρχιερατικό Συλλείτουργο στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της του Θεού Σοφίας, προϊσταμένου του Μακαριωτάτου και συλλειτουργούντων του οικείου Ιεράρχη, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη [Ξάνθης](#) και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονος και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Μαρωνείας και Κομοτηνής κ.κ. Παντελεήμονος.

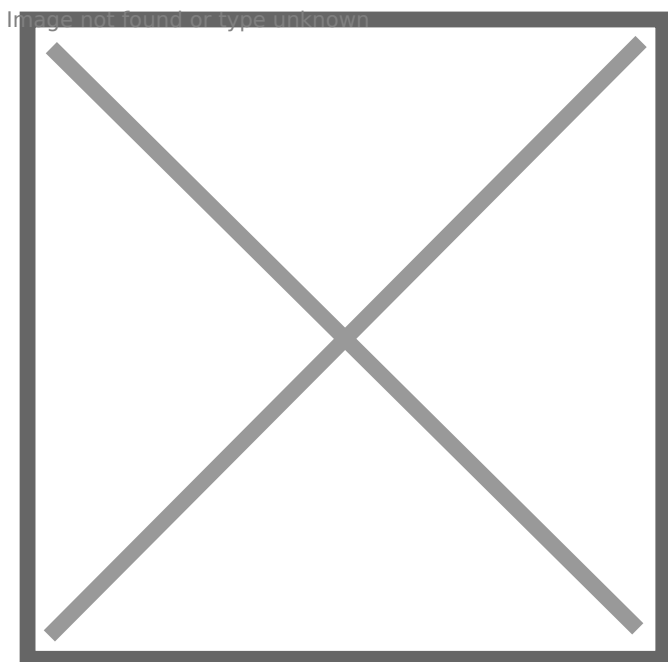

Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου, στον λόγο του, παρά τα πολλά πνευματικά μηνύματα της Κυριακής Β΄ Λουκά, εν τούτοις προτίμησε, αντί του κηρύγματος, με την ευκαιρία της επισκέψεώς του, να μιλήσει για την Κύπρο και το εθνικό πρόβλημα της εισβολής και κατοχής της από τους Τούρκους κατακτητές εδώ και πενήντα

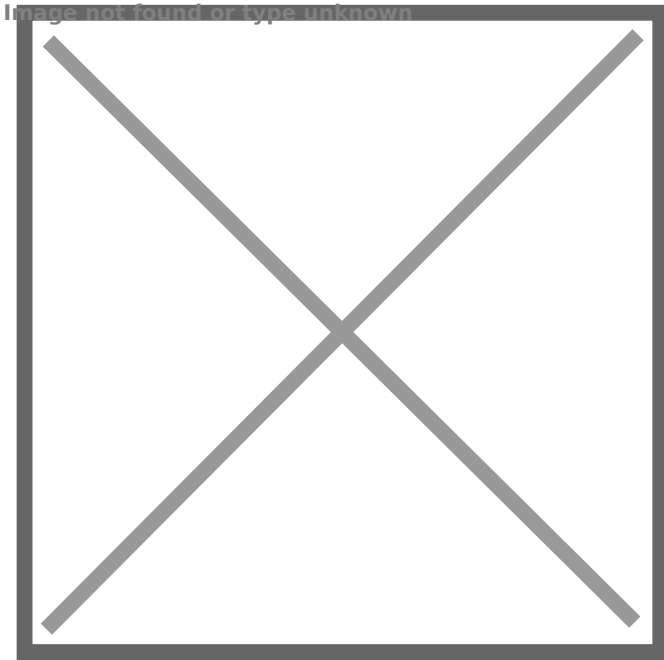
χρόνια, εκφράζοντας και πάλι την αγωνία του και τον πόνο του για την έκβαση του εθνικού ζητήματος, την τύχη του τόπου και την παραμονή μας στη γη των πατέρων μας.

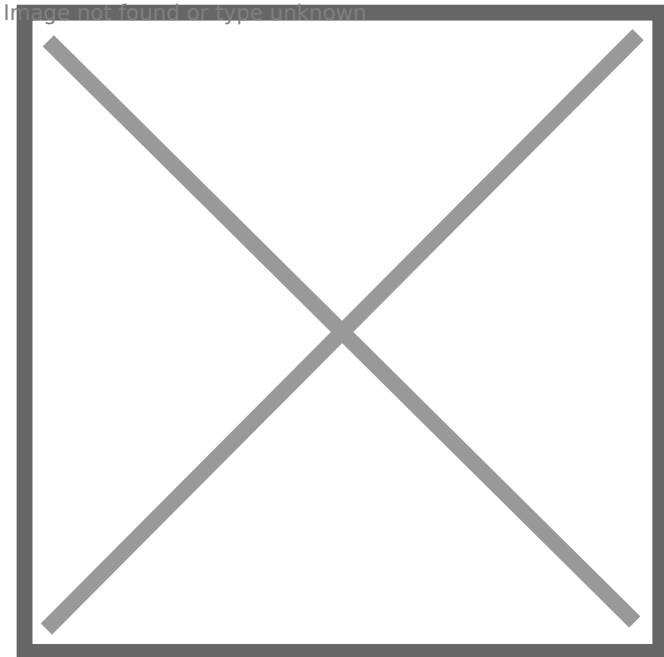
Πριν το τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος προέστη του Μνημοσύνου υπέρ αναπάσεως των αγωνισαμένων και ευκλεώς πεσόντων και υπό των πολεμίων αναιρεθέντων κατά τη βάρβαρη τουρκική εισβολή του 1974.

Στις 11:00 π.μ. ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος πραγματοποίησε επίσκεψη στο Δημαρχείο της Ξάνθης, όπου είχε φιλοφρονητική συνάντηση με τον Δήμαρχο Ξάνθης κ. Ευστράτιο Κοντό.

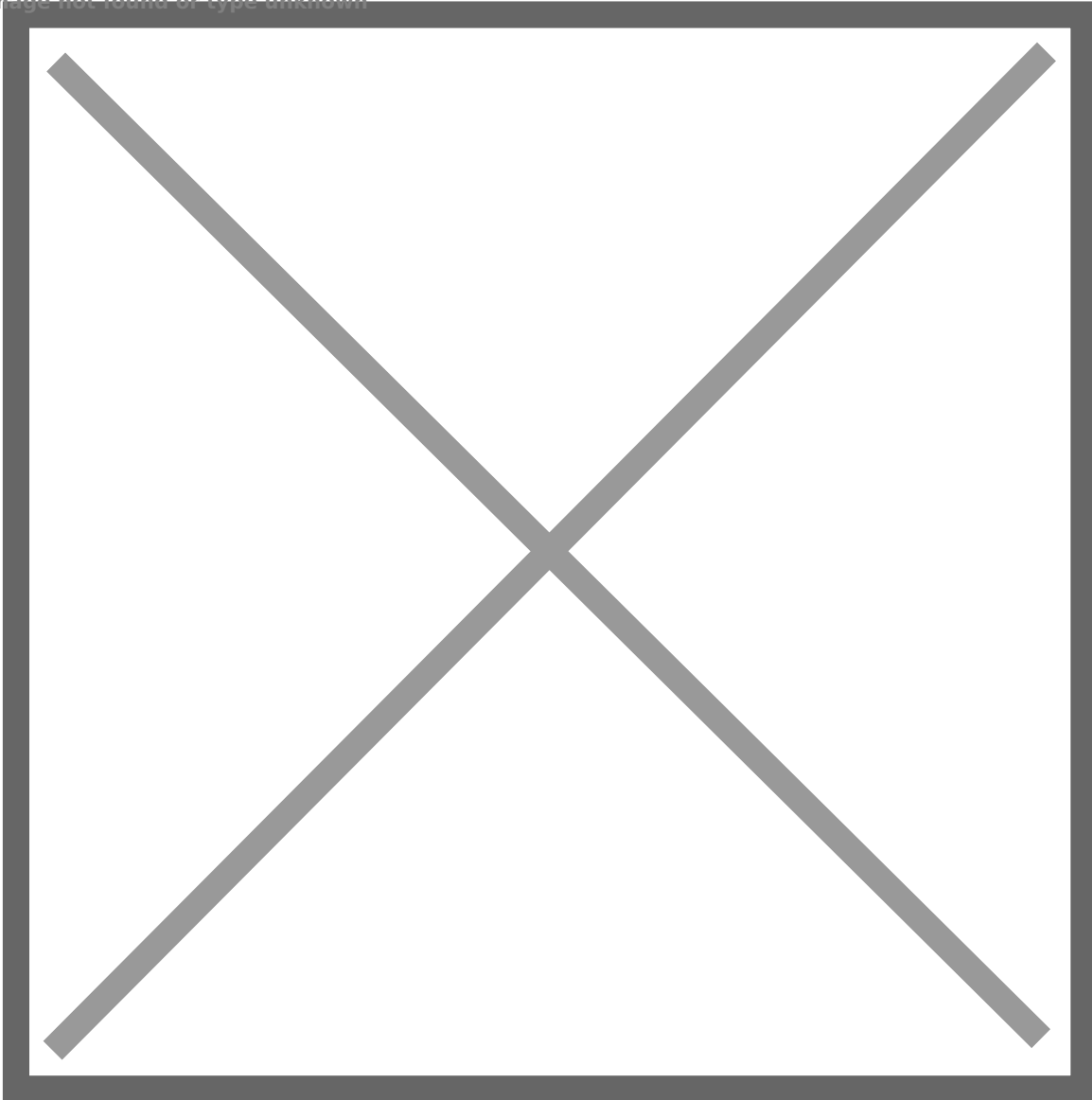
Ο Δήμαρχος υποδέχθηκε με εγκαρδιότητα τον Προκαθήμενο της Εκκλησίας της Κύπρου. Μετά από τη συνομιλία που είχαν έγινε ανταλλαγή δώρων και ενθυμίων της επισκέψεως.

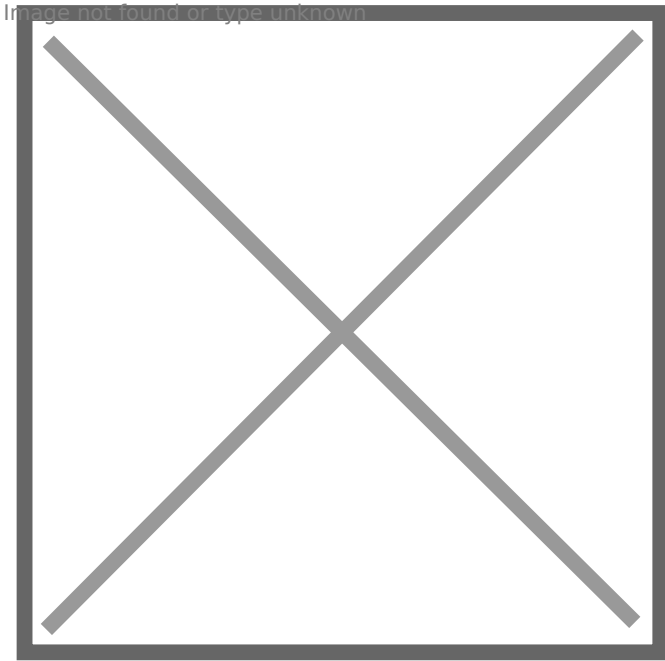
Στις 12:00 το μεσημέρι ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου επισκέφθηκε το «Κέντρο Ανάδειξης Λαογραφικής και Ιστορικής Ενότητας Θράκης-Κύπρου,

«Γρηγόρης Αυξεντίου», στο Αυξέντιο της Ξάνθης.

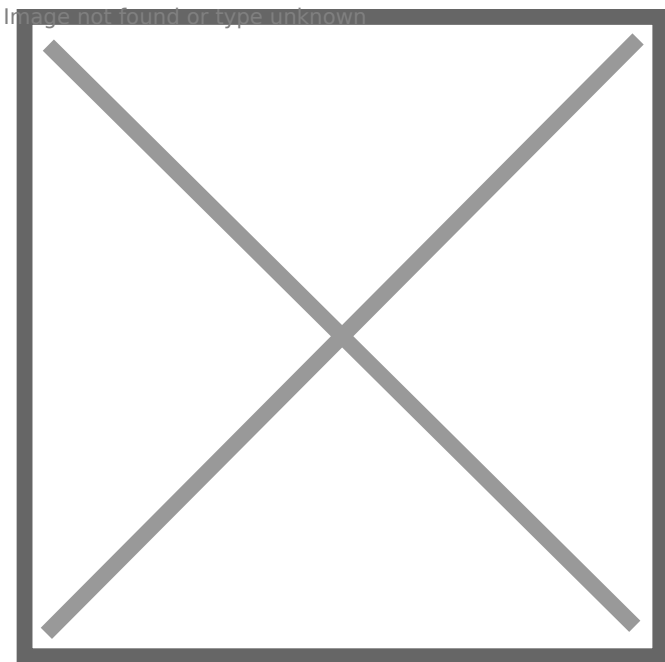
Image not found or type unknown

Η συγκίνηση του Μακαριωτάτου ήταν έκδηλη, αφού ο χώρος εκεί, αλλά και η κοινότητα πήρε την ονομασία της από τον Σταυραετό του Μαχαιρά, Γρηγόρη Αυξεντίου, και είναι αφιερωμένη «στον ήρωα των Πανελλήνων», όπως τον χαρακτήρισε ο Μακαριώτατος.

Αφού τέλεσε τρισάγιο και κατέθεσε στεφάνι στο Μνημείο του ήρωα της ΕΟΚΑ Γρηγόρη Αυξεντίου, ευχήθηκε όπως η θυσία του ημίθεου αυτού ήρωα, που εμπνέει όλες τις γενεές Κυπρίων και Ελλαδιτών, αποβεί καθοδηγητής και σε μας.

Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος μετέβη, έπειτα, στη Βελώνη Αβδηρών στο Άλσος Αγνοουμένων του Συλλόγου Κυπρίων Ξάνθης, όπου και τέλεσε δέηση υπέρ ανευρέσεως και διακριβώσεως της ζωής των αγνοουμένων πατέρων και αδελφών μας.

Image not found or type unknown

Το μεσημέρι της Κυριακής, ο Σύλλογος Κυπρίων Ξάνθης παρέθεσε γεύμα στο εστιατόριο «ΤΟ ΚΤΗΜΑ» προς τιμήν του Αρχιεπισκόπου Κύπρου.

Image not found or type unknown

Ο Μακαριώτατος προς ένδειξη της ευχαριστίας του για τη αγάπη και τη φιλοξενία των Κυπρίων της Ξάνθης, αντιπρόσφερε μια ασημένια εικόνα του Αποστόλου Βαρνάβα, ιδρυτή και προστάτη της Εκκλησίας της Κύπρου, για να κοσμή το οίκημα του συλλόγου Κυπρίων Ξάνθης.

Image not found or type unknown

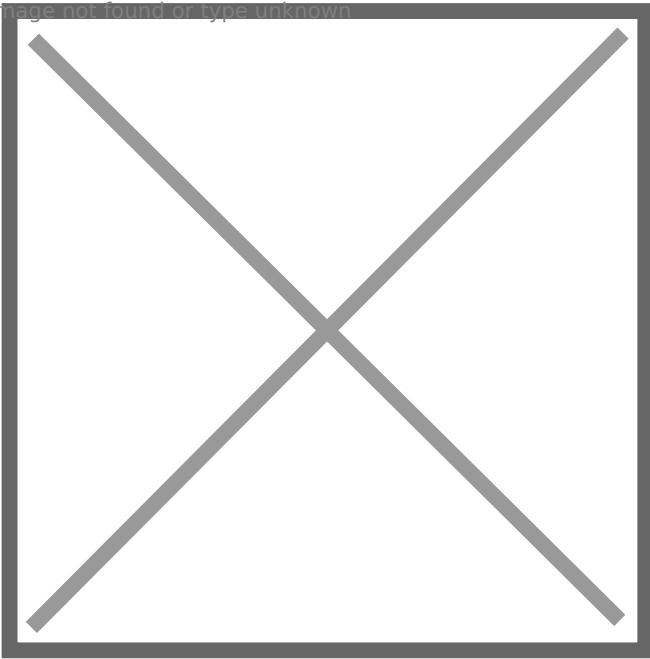
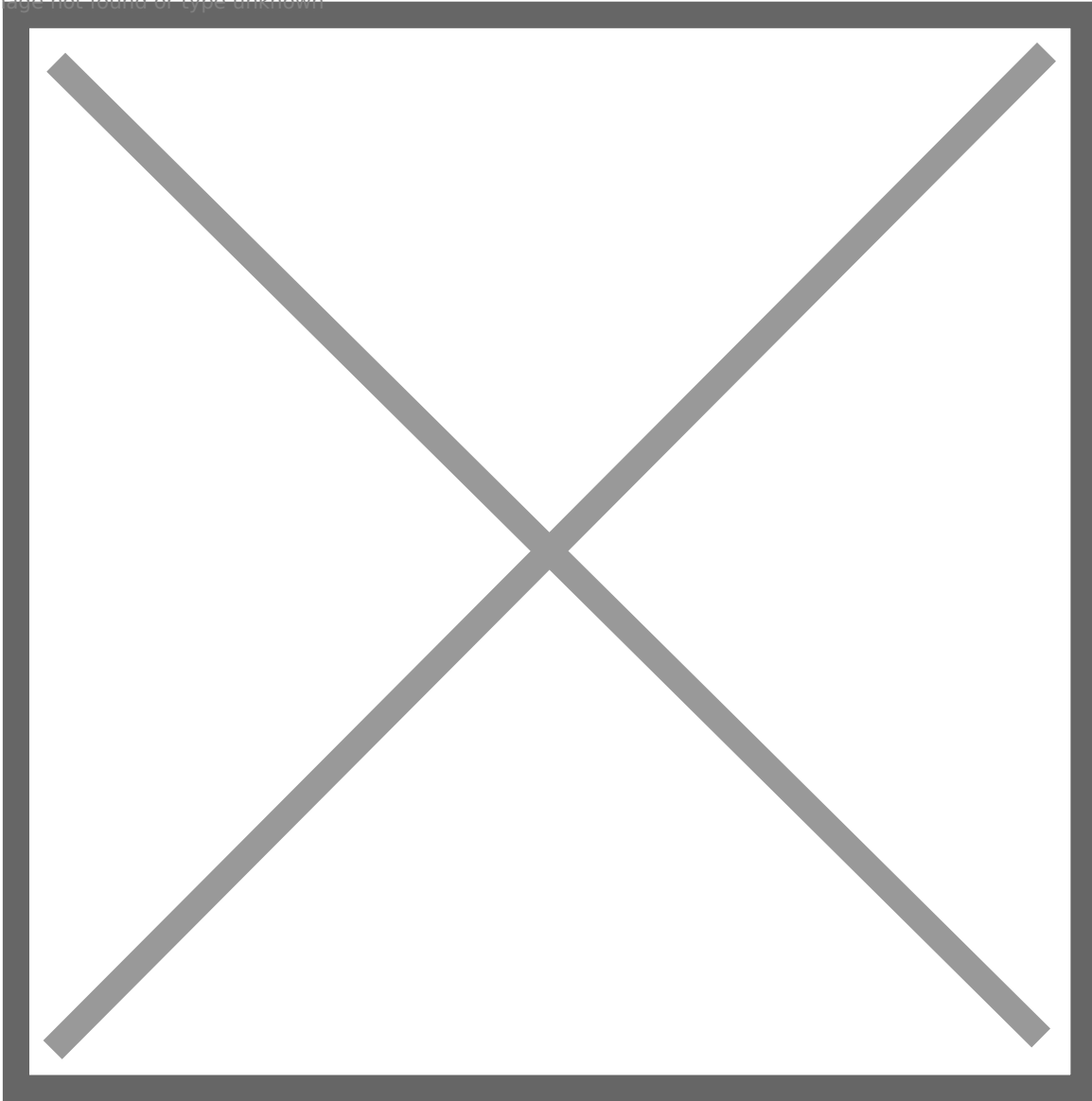

Image not found or type unknown

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ:

[Μηνύματα φιλοπατρίας και αγωνιστικότητας του Αρχιεπισκόπου Κύπρου από την Ξάνθη - Θερμή υποδοχή στη Θρακική πόλη](#)

Αναλυτικά η ομιλία του Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου κατά τη Θεία Λειτουργία στον Καθεδρικό Ναό της του Θεού Σοφίας Ξάνθης την Κυριακή 29 Σεπτεμβρίου 2024:

Ευχαριστώ ιδιαίτερα τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ξάνθης κ. Παντελεήμονα για την τιμή που μου έκανε, να με καλέσει στη θεόσωστη επαρχία του για το σημερινό συλλείτουργο και για τους αδελφικούς του λόγους. Τον ευχαριστώ και για τη δυνατότητα που μου δίνει να απευθυνθώ στην ώρα του κηρύγματος, σ'

εσάς, το ποίμνιό του.

Πολλά τα μηνύματα της σημερινής ευαγγελικής περικοπής. Ονόμασαν τα λόγια του Χριστού «Πάντα όσα αν θέλητε ίνα ποιώσιν υμίν οι άνθρωποι και υμείς ποιείτε αυτοίς ομοίως» ως χρυσούν κανόνα του Ευαγγελίου. Και είπαν πως αν αυτά εφαρμόζονταν από τους ανθρώπους, δεν θα είχαν λόγο νόμοι και δικαστήρια, οργανώσεις και διεθνείς οργανισμοί που αστυνομεύουν τη συμπεριφορά των ανθρώπων. Εν τούτοις θεωρώ την ευκαιρία κατάλληλη να μιλήσω και σήμερα, όπως και ψες, για την Κύπρο και τους θανάσιμους κινδύνους που την απειλούν, διαφωτίζοντάς σας γύρω από μίαν άλλη πτυχή του προβλήματός μας. Δεν είναι αυτό ξένο προς την Εκκλησία, ούτε κι αντίθετο προς τις αρχές της.

Η Εκκλησία επαινεί πάντα τον υγιή πατριωτισμό και εύχεται όπως ο Θεός ευλογεί τους άρχοντας, «νίκας χορηγών αυτοίς κατά των πολεμίων» και όπως διαφυλάσσει τας Χριστιανικές πόλεις «εκ βαρβαρικής αλώσεως» και «εκ παντοίων κινδύνων». Στη Θεία Λειτουργία του Μ.Βασιλείου προσευχόμαστε όπως ο Θεός «επισκιάζει επί την κεφαλήν αυτών (των πιστών βασιλέων, ή αρχόντων) εν ημέρα πολέμου....και υποτάσσει αυτοίς πάντα τα βάρβαρα έθνη τα τους πολέμους θέλοντα».

Σε καιρούς δύσκολους, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Κύπρο, όταν το Έθνος υπέκυπτε σε άλλους λαούς και η κρατική του υπόσταση εξέλειπε, η Εκκλησία ως ο μόνος οργανωμένος θεσμός αναλάμβανε τη διάσωση αλλά και την εκπροσώπηση του Έθνους. Και όταν ακόμα η εκδίκηση των τυράννων ερχόταν αμείλικτη, η εθναρχούσα Εκκλησία δρούσε ως αλεξικέραυνο. Δεχόταν εκείνη τους κεραυνούς, πρόσφερε τους προκαθημένους και τους αρχιερείς της ως «αγνά και άμωμα ιερεία» στον βωμό της πατρίδος αλλά προστάτευε τον λαό. Ήταν και είναι από αυτή την άποψη ανεκτίμητη η προσφορά της.

Συμπληρώνονται φέτος 50 χρόνια από της εισβολής της Τουρκίας στην Κύπρο, της κατάκτησης του 37% του εδάφους της Κυπριακής Δημοκρατίας και του εκτοπισμού του 1/3 του πληθυσμού των Ελληνοκυπρίων από τις πατρογονικές τους εστίες. Σ' αυτό το διάστημα η κατοχική δύναμη μετέφερε εκατοντάδες χιλιάδες εποίκους από την Ανατολία και έχει επιδοθεί σ' έναν αγώνα εξαφάνισης των ελληνικών και χριστιανικών ιχνών από την κατεχόμενη γη μας. Κάτω από την πίεση της δυστυχίας των προσφύγων και της διευρεύνησης της τύχης των αγνοουμένων της εισβολής, δεχτήκαμε να συνομιλήσουμε για εξεύρεση όχι μιας δίκαιης, αλλά, τουλάχιστον, μιας υποφερτά λειτουργικής λύσης του προβλήματος, που να εξασφάλιζε την παραμονή των Ελλήνων στη γη των πατέρων μας, όπου ζούμε εδώ και 35 αιώνες. Κάθε υποχώρησή μας, όμως, είχε ως συνέπεια την προβολή άλλης μεγαλύτερης τουρκικής αξίωσης. Κι η Τουρκία δεν αποκρύβει

σήμερα τον τελικό στόχο της που είναι η κατάκτηση και τουρκοποίηση ολόκληρης της Κύπρου.

Μπορεί οι συγκυρίες να τους επιβάλλουν κάποιους ελιγμούς, μπορεί να αποκρύβουν από τον διεθνή παράγοντα τις στοχεύσεις τους, όμως ο τελικός στόχος μένει αμετακίνητος: Ανάκτηση της Κύπρου, δηλ. κατάληψη και τουρκοποίηση ολόκληρης της Κύπρου. Ενδεικτικό παράδειγμα είναι εκείνο που αναφέρει στο βιβλίο του «Η Ελλάδα σε κίνδυνο», ο Περικλής Νεάρχου, πρώην πρέσβης της Κύπρου στο Παρίσι.

Γράφει, λοιπόν, ο Περικλής Νεάρχου πως λίγους μήνες μετά την Τουρκική εισβολή, την άνοιξη του 1975, αντιπροσωπεία επιφανών Τουρκοκυπρίων επεσκέφθη τον πρωθυπουργό της εισβολής Ετζεβίτ, και του ζήτησε να ανακηρύξει επισήμως τη διχοτόμηση, όπως ήταν ο Τουρκικός στόχος μέχρι τότε. Ο Ετζεβίτ τους απάντησε ότι μετά την εισβολή, που είχε κάνει πράξη τη διχοτόμηση, δεν συνέφερε πλέον στην Τουρκική πλευρά η διχοτόμηση. Τους είπε ότι μια λύση χωριστού κράτους και συνομοσπονδίας, υπό την εγγύηση της Τουρκίας, θα εξασφάλιζε καλύτερα τα Τουρκικά συμφέροντα, εφόσον η Τουρκική πλευρά θα είχε «ίσο» λόγο πάνω σε ολόκληρη την Κύπρο και ταυτόχρονα θα επιτυγχανόταν γεωπολιτική έξωση της Ελλάδας από την Ανατολική Μεσόγειο. Συμπλήρωνε επί πλέον: «Μια τέτοια λύση αφήνει ανοικτή την προοπτική για τον έλεγχο στο μέλλον ολόκληρης της Κύπρου από την Τουρκία».

Ο αείμνηστος Νεοκλής Σαρρής, στο βιβλίο του «Η άλλη πλευρά» σημειώνει: «... Η στοχοθεσία της Τουρκίας προχωρεί πολύ πέραν της διχοτόμησης. Περιλαμβάνει το σύνολο της Κύπρου...»

Είναι χαρακτηριστική η δήλωση του τότε Υπουργού Εξωτερικών της Τουρκίας στην «Ελευθεροτυπία» Αθηνών στις 11 Σεπτεμβρίου 1976, ότι η διχοτόμηση είναι γι'αυτούς καθαρή παραφροσύνη, γιατί θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια της Κεντρικής και Ανατολικής Μ. Ασίας.

Από την άλλη, είναι γνωστό πως και ο πρώην πρωθυπουργός της Τουρκίας, ο Αχμέτ Νταβούτογλου ξεκάθαρα είπε, και το αναλύει στο βιβλίο του, πως και ένας Τούρκος να μην υπήρχε στην Κύπρο, το ενδιαφέρον της Τουρκίας για τη νήσο θα ήταν δεδομένο.

Το πόσο εμείς υπνώττουμε, ή εθελουτυφλούμε, ενώ τα σχέδια της Τουρκίας είναι ξεκάθαρα, ακόμα και για τους ξένους, φαίνεται από το εξής περιστατικό, που όσες φορές κι αν το αφηγηθώ, ανατριχιάζω στην αφήγησή του: Ο προηγούμενος Πατριάρχης Αντιοχείας, ο μ. Ιγνάτιος, λόγω των πολλών δυσκολιών που αντιμετώπιζε το ποίμνιό του στη Συρία, πριν ακόμα ξεσπάσει εκεί η σημερινή

κρίση, σκεφτόταν ότι κάποτε θα αναγκαζόταν να φύγει από τη Δαμασκό, έδρα του Πατριαρχείου κατά τα τελευταία χρόνια. Έλεγε, λοιπόν, πριν από 25 περίπου χρόνια, στον τότε Μητροπολίτη Πάφου, και μετέπειτα Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο τον Β΄, παρόντος και εμού, ότι σκέψη του, παλαιότερα, ήταν να μεταφέρει την έδρα του στην Κύπρο. Τώρα, όμως, έλεγε, φοβούμαι ότι θα σας διώξουν πριν από μας. Εκείνος έβλεπε από τότε, πριν 25 χρόνια, και τους σχεδιασμούς και την πολιτική των Τούρκων. Εμείς εξακολουθούμε να υπνωττούμε.

Η Κύπρος βρίσκεται, χωρίς αμφιβολία, όπως ανέφερα και εφές, αυτή τη στιγμή στην κρισιμότερη φάση της εθνικής της ζωής. Ο Ελληνισμός της Κύπρου βρίσκεται, σήμερα, σε τροχιά αφανισμού από τον τόπο στον οποίο ζει εδώ και 35 αιώνες.

Γνωστοί και θανάσιμοι οι σχεδιασμοί των Τούρκων. Θα παρακολουθήσουμε, όμως, παθητικά την έκβαση των πραγμάτων; Έχουμε υποχρέωση να αντισταθούμε στην υλοποίηση των Τουρκικών στόχων και να τους ματαιώσουμε.

Πώς θα πρέπει, λοιπόν, να δράσουμε ;

Θα πρέπει πρώτα οι ηγεσίες Κύπρου και Ελλάδας να συνειδητοποιήσουν ότι το κυπριακό είναι πρόβλημα πανεθνικό. Ειδικά, η Ελληνική ηγεσία οφείλει να αντιμετωπίσει το Κυπριακό ως ζωτικό εθνικό θέμα, όχι απλώς με την έννοια της συμπαράστασης ή συμπαράταξης προς τους «αδελφούς Κυπρίους», όπως συνηθίζει να λέει, αλλά και με την έννοια ότι το Κυπριακό αφορά ευθέως την ασφάλεια του ελληνικού χώρου. Το Κυπριακό είναι άρρηκτα συνδεδεμένο πρώτα με το θέμα των νησιών του Αιγαίου και ύστερα με τις βλέψεις της Τουρκίας στη Θράκη. Η ασφάλεια της Κύπρου είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ασφάλεια της Ελλάδας και αντίστροφα.

Οι τουρκικές απειλές, τόσο στην Κύπρο όσο και στο Αιγαίο, έχουν παλιά ιστορία και δεν είναι ένα πρόσφατο ξέσπασμα ενός νοσηρού μεγαλοϊδεατισμού του Ερντογάν. Ο Γκιουνές, που ήταν ο Υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας κατά την εισβολή, δήλωσε απερίφραστα: « Η Κύπρος είναι τόσο πολύτιμη, όπως το δεξί χέρι μιας χώρας που νοιάζεται για την άμυνά της ή για τους επεκτατικούς της στόχους, αν έχει...». Αρκετά αποκαλυπτικός είναι και ο Αχμέτ Νταβούτογλου στο βιβλίο του «Το Στρατηγικό Βάθος, η διεθνής θέση της Τουρκίας»: «Μια Τουρκία που έχει αποκλειστεί από το Αιγαίο κι έχει περικυκλωθεί στα νότια από τη Ρωμαϊκή Διοίκηση της νότιας Κύπρου σημαίνει ότι τα περιθώριά της να κάνει ένα άνοιγμα στον κόσμο έχουν περιοριστεί σημαντικά» (σελ 267). Μα και η δράση του Τουρκικού προξενείου στη Θράκη δεν αφήνει αμφιβολίες και για τις βλέψεις της Τουρκίας στην περιοχή αυτή. Τα ξέρετε και τα ζείτε, καλύτερα απ' όλους, εσείς.

Θα πρέπει να συναισθανθούμε και να πιστέψουμε στις δυνάμεις μας. Είμαστε, Ελλάδα και Κύπρος, δυο κράτη μέλη των Ηνωμένων Εθνών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συντονιζόμενοι μπορούμε να πετύχουμε πολλά. Έχουμε ένα τεράστιο τμήμα του Ελληνισμού σκορπισμένο σ'όλη την υφήλιο, το οποίο μπορεί να οργανωθεί και να προωθήσει τα εθνικά μας δίκαια. Η γεωγραφική μας θέση δεν είναι κατώτερη, από γεωστρατηγικής πλευράς, από τη θέση της Τουρκίας. Μπορούμε να τη χρησιμοποιήσουμε στο έπακρο για προστασία των εθνικών μας συμφερόντων.

Κάθε φορά που μιλώ στην Ελλάδα, σε ελληνικό ακροατήριο, εκφράζω και τις πολλές ευχαριστίες του Κυπριακού λαού για την αγάπη και τη συνεχή στήριξη του Ελληνικού λαού στους διαχρονικούς αγώνες του. Το ίδιο και στην Εκκλησία της Ελλάδος, όλες τις Μητροπόλεις και τις Ιερές Μονές. Δεν μπορώ, δυστυχώς, να πω το ίδιο και για τις Ελληνικές κυβερνήσεις. Εκτός ελαχίστων περιπτώσεων, η στάση των ελληνικών κυβερνήσεων ήταν για μας στάση εγκατάλειψης, αδιαφορίας, απόρριψης. Ζήσαμε τη θλίψη αυτή- κι εμείς και οι πατέρες μας- όταν κατά τη διάρκεια του απελευθερωτικού μας αγώνα εγκαταλειφθήκαμε από την κυβέρνηση της μητέρας πατρίδας μας και εξαναγκαστήκαμε να δεχθούμε τις συμφωνίες Ζυρίχης- Λονδίνου, που είναι αιτία και για τα σημερινά μας δεινά.

Ζήσαμε αναβαθμισμένη τη θλίψη και το 1974, όταν η Χούντα των Αθηνών, διενεργώντας το πραξικόπημα, μας παρέδιδε στα χέρια της Τουρκίας· κι όταν, εν μέσω της τουρκικής εισβολής, μας διαμηνυόταν ότι είμαστε μακριά και δεν θα' πρεπε να περιμέναμε βοήθεια. Και σήμερα προγευόμαστε μιαν τρίτη, χειρότερη συμφορά. Η πρόσφατη υποστήριξη από την Ελλάδα στον ΟΑΣΕ του Τούρκου εισηγητή της «γαλάζιας πατρίδας» μας άφησε άναυδους. Και οι επιβεβαιωμένες στην πράξη φημολογίες ότι η Ελλάδα πίστεψε στις διαβεβαιώσεις της Τουρκίας

περί «καλής γειτονίας» και εξαιρεί το Κυπριακό από τις συζητήσεις για τα άλλα θέματα μαζί της, μας δημιουργεί και πάλιν έντονες ανησυχίες.

Μιλώ με αυτόν τον τρόπο και με κάθε ειλικρίνεια, εκ μέρους όλων των Κυπρίων, έχοντας απαιτήσεις, γιατί δεν θεωρούμε τους εαυτούς μας ξένους. Δεν απευθυνόμαστε προς φίλους, ή συμμάχους, ή μακρινούς συγγενείς. Αν αυτή ήταν η σχέση μας θα παρακαλούσαμε με συστολή και λεπτότητα.

Είμαστε Έλληνες, όμως, που μετρούμε στον τόπο μας τόσα χρόνια ελληνικής παρουσίας όσα και οι Αθηναίοι στην Αττική, οι Σπαρτιάτες στην Πελοπόννησο και σεις στη Θράκη. Κι έχουμε το δικαίωμα να απαιτούμε έντονα. Γιατί πρόκειται για κοινούς κινδύνους. Τονίζω και σήμερα, όπως κάθε φορά που βρίσκομαι στον Ελλαδικό χώρο, ότι τα αιτήματά μας δεν αναφέρονται σε οικονομική στήριξη, όπως κάνουν οι Έλληνες της διασποράς, για να κρατήσουμε τη γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμά μας.

Αυτά τα κρατήσαμε με θυσίες και ποταμούς αιμάτων, μέσα στους αιώνες, αντιμετωπίζοντας ποικίλους κατακτητές. Ζητούμε την από κοινού αντιμετώπιση των κινδύνων για να κρατηθούμε στις ρίζες μας, να κρατήσουμε τον τόπο μας Ελληνικό. Γιατί, αλλοίμονο! Αν πέσει η Κύπρος θα αρχίσει η αποδόμηση της Ελλάδος. Θα έλθει η σειρά της Θράκης, του Αιγαίου, της Μακεδονίας.

Θα πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν βρισκόμαστε στο παραπέντε ή στο παραένα. Το φάσμα της καταστροφής πλανάται παντού.

Ας πιέσουμε όλοι για υιοθέτηση μιας εθνοπρεπούς γραμμής. Οι συνομιλίες όπως γίνονται οδηγούν στην Τουρκοποίηση του τόπου. Ας ζητήσουμε ανυποχώρητα να εφαρμοστούν και για την Κύπρο οι αρχές της Ενωμένης Ευρώπης, της οποίας είμαστε ισότιμα μέλη, τόσο η Ελλάδα όσο και η Κύπρος. Κάθε Ευρωπαίος έχει το δικαίωμα ελεύθερης διακίνησης, ελεύθερης εγκατάστασης και απόκτησης περιουσίας σ' όλες τις χώρες της Ευρώπης. Εμείς γιατί να μην έχουμε το δικαίωμα στην ίδια την πατρίδα μας, επιστροφής στα σπίτια μας και απόλαυσης της περιουσίας μας;

Αν επιμείνουμε στα πιο πάνω δεν μπορούν οι Εταίροι μας να μάς πουν ότι αυτά ισχύουν μόνον για εκείνους και όχι και για μας. Και να'μαστε σίγουροι ότι τότε θα έλθει και ο Θεός βοηθός μας, διότι ο Θεός βοηθά όσους βοηθούν τον εαυτό τους κι όχι τους αδρανείς και αδιάφορους.